

GMINNE WIEŚCI

ISSN 1442-5022

KWARTALNIK SPOŁECZNO - KULTURALNY
GMINY KAMIONKA WIELKA

Nr **25** ROK V PAŹDZIERNIK, LISTOPAD, GRUDZIEŃ 2006 Cena 2,50 PLN

60 lat LKS "Skalnik" - str. 19

Wyniki wyborów samorządowych - str. 3-4

Wizytacja kanoniczna
w Kamionce W. - str. 8,9,12,13

Duchowa wędrówka
po ziemi świętej - str. 6-7

Dla naszych Czytelników przygotowaliśmy prezent: mapę gminy na str. 10-11

Już pięć lat redagujemy Gminne Wieści - o nas na str. 2

**Radosnych Świąt Bożego Narodzenia
oraz szczęścia w nadchodzącym Nowym Roku
wszystkim Czytelnikom "Gminnych Wieści"
życzy Redakcja**

„Gminne Wieści” mają pięć lat!

24 października 2006 roku zebrał się zespół redakcyjny „Gminnych Wieści” – kwartalnika społeczno – kulturalnego gminy Kamionka Wielka. Powodem do takiego święteczno – okazjonalnego spotkania był jubileuszowy 25 numer pisma, a także pięcioletni okres jego wydawania.

Oprócz kolegium redakcyjnego byli też obecni członkowie Komisji: Oświaty, Kultury, Zdrowia i Spraw Społecznych. Na październikowej sesji Rady Gminy radni uznali, że pismo dobrze przyjęło się wśród mieszkańców gminy i nadszedł czas, aby wymienić doświadczenia w zespole piszących, podziękować za społeczną i bezinteresowną pracę wielu osobom, które chciały w tym mijającym pięcioleciu współpracować z „Wieściami...”

Organizator spotkania – Przewodniczący Rady Gminy – Pan Benedykt Poręba w imieniu własnym oraz Wójta Kazimierza Siedlarza podziękował wszystkim, którzy przez cały okres ukazywania się „Gminnych Wieści” współpracowali, pisząc ciekawe artykuły o wszystkim, co działo się na terenie naszej gminy. Zaznaczył, że opinia o piśmie, nie tylko jego zdaniem, jest bardzo pozytywna. „Wieści...” trafiły w społeczne oczekiwania.

Dostarczały bowiem informacji o bieżących wydarzeniach w gminie i poszczególnych sołectwach. Przypomniały historię naszych miejscowości, upowszechniały obrazy z życia mieszkańców. Pokazały dobre przykłady inicjatyw gospodarczych pojedynczych ludzi a także instytucji i organizacji.

Zaznaczył, że pomysł gminnej gazety mógł się powieść dzięki społecznemu zaangażowaniu wielu ludzi. Jednak najwięcej pracy w to przedsięwzięcie włożył GOK i jego Dyrektor Kazimierz Ogorzałek.

Stąd, więc dziękując za każdą inicjatywę na rzecz tworzenia i rozpowszechniania „Gminnych Wieści” szczególne słowa uznania skierował do Pana Dyrektora.

Dzieląc się uwagami Pan Kazimierz Ogorzałek Dyrektor GOK i zarazem redaktor naczelny gazety gminnej – opowiadał jak rodziło się pismo, jakie były jego początki, jakie były problemy techniczne i prawne. Podkreślił, że „Gminne Wieści” wpisały się w pejzaż gminy jako stały informator o tym, co dzieje się w naszym środowisku. Przez wielu są poszukiwane

i gromadzone jako źródło cennych wiadomości o czasach przeszłych i wydarzeniach bieżących. „Wieści...” były wszędzie tam gdzie się coś działo. A tych wydarzeń było tak wiele, że nie sposób je tu wymienić.

– „Mieliśmy ambicje – podkreślił szef zespołu redakcyjnego – aby po pierwszym dziewiczym czarno-białym wydaniu gazety stworzyć pismo kolorowe, wielostronicowe, ze stałymi rubrykami o życiu gminy, wydarzeniach społeczno – kulturalnych, parafialnych i szkolnych”. Gazeta informuje o wszelkich przedsięwzięciach gospodarczych gminy, ale dużo miejsca poświęca także działalności społeczno-wychowawczej, propozycjach promujących zdrowy i kulturalny sposób spędzania wolnego czasu. Podejmuje także działania na rzecz wychowania patriotycznego i odwoływania do ważnych wydarzeń historycznych. Dla tych pryncypiów pismo ma charakter otwarty i każdy może w nim zamieścić swój artykuł na interesujący go temat.

Dyrektor dziękując wszystkim za dotychczasową współpracę, prosił, by namawiać innych, aby zechcieli się włączyć do współredagowania naszych „Gminnych Wieści”.

Zabierający głos w dyskusji wszyscy jednomyślnie podkreślali trafność decyzji o powstaniu takiego informatora o życiu gminy i jej mieszkańcach. Wskazywali też na potrzebę technicznego, organizacyjnego i finansowego wsparcia na rzecz gminnej gazety.

Ponadto wnioskowali potrzebę jego doskonalenia tak pod względem formy jak i treści oraz poszerzenia kręgu piszących. Z uznaniem odnieśli się do redagujących materiały, m.in. o historii poszczególnych wsi oraz cyklu artykułów w dziale, „Kiedy myślę Ojczyzna...”

Mówiono też o potrzebie inspirowania młodych do szerszego prezentowania własnej twórczości literackiej i artystycznej oraz włączenie się wszystkich jednostek gminy i szkół w proces tworzenia kwartalnika.

Jak na jubileusz przystało, wzajemnie sobie dziękowano, dzielono się pomysłami i opiniami dotyczącymi „Gminnych Wieści”.

Wzniesiono też tradycyjny toast szampanem za pomyślność.

Spisał: KAWONE

Zespół redakcyjny po raz pierwszy prezentuje siebie oraz 24 wydane do tej pory numery pisma

Wyniki wyborów samorządowych

W dniu 12 listopada 2006 roku odbyły się wybory wójta oraz radnych do rad gmin, rad powiatów i sejmiku województwa. Dla wyboru Rady Gminy Kamionka Wielka utworzono 8 okręgów wyborczych, w których wybierano 15 radnych. Liczba osób uprawnionych do głosowania wyniosła 6.520 osób, z tego w głosowaniu udział wzięło 2.943 osoby, co stanowi 45,14% uprawnionych do głosowania.

W wyborach Wójta, Gminna Komisja Wyborcza zarejestrowała 1 kandydata - Kazimierza SIEDLARZA, który w wyniku głosowania otrzymał następującą ilość głosów:

- liczba ważnie oddanych głosów: 2.848,
- liczba głosów za wyborem wójta : 2.396,
- liczba głosów przeciw wyborowi wójta : 452,
- % uzyskanego poparcia : 84,13.

Wójtem Gminy wybrany został Kazimierz SIEDLARZ.

Wybory do Rady Gminy w Kamionce Wielkiej

Do wyboru Rady Gminy, Gminna Komisja Wyborcza zarejestrowała ogółem 31 kandydatów na radnych, którzy otrzymali następujące ilości głosów:

Nr okręgu wyborczego	Sołectwo	Zgłoszeni kandydaci	Ilość uzyskanych głosów	Wybrani radni
1.	BOGUSZA	ROLA Jan	mandat obsadzony bez głosowania, w związku z zarejestrowaniem jednego kandydata.	ROLA Jan
2.	KRÓLOWA GÓRNA	OGORZAŁY Kazimierz	56	KUMOREK Janusz Andrzej
		KUMOREK Janusz Andrzej	156	
3.	KRÓLOWA POLSKA i MSZALNICA ZAGÓRA	OGÓREK Marian	mandat obsadzony bez głosowania, w związku z zarejestrowaniem jednego kandydata.	OGÓREK Marian
4.	KAMIONKA WIELKA	KOŚCIOŁEK Michał	160	KRUCZEK Zenon KOCEMBA Maciej BODZIONY Władysława ROLKA Włodzimierz DOBOSZ Kazimierz
		DOBOSZ Kazimierz	335	
		KOŚCIOŁEK Krystyna	234	
		KRUCZEK Zenon	447	
		MALCZAK Władysław	296	
		BODZIONY Władysława	380	
		ROLKA Włodzimierz	378	
		KALISZ Jan	300	
		KOCEMBA Tadeusz	329	
		KOCEMBA Maciej	421	
5.	KAMIONKA MAŁA	ŚĘDZIMIR Stanisław	48	BARAN Zygmunt
		BARAN Zygmunt	81	
6.	JAMNICA	BOCHENEK Kazimierz	118	BOCHENEK Kazimierz
		WIATR Józef	77	
7.	MYSTKÓW	PORĘBA Wiesława	107	BODZIONY Tadeusz PORĘBA Benedykt GIENIEC Rafał
		KIEŁBASA Marek	123	
		BIENIEK Grażyna Teresa	98	
		HEBDA Zbigniew	67	
		GIENIEC Rafał	206	
		KRUCZEK Tadeusz	54	
		BODZIONY Tadeusz	310	
		PORĘBA Benedykt	234	
8.	MSZALNICA	WITEK Piotr	285	WITEK Piotr LIGĘZA Jan
		FILIPOWICZ Dariusz	93	
		KIEŁBASA Radosław	48	
		LIGĘZA Jan	191	
		JELITO Michał Paweł	97	

Wybory do Rady Powiatu Nowosądeckiego

(kandydaci z terenu gminy Kamionka Wielka):

Lp	Nazwisko i imiona	Miejscowość	Ilość głosów z gmin: Łabowa, Kamionka Wielka, Nawojowa	Mandat radnego
1.	Kościółek Maria	Królowa Górna	93	-
2.	Pyzik Józef	Mystków	444	TAK
3.	Kościółek Andrzej Benedykt	Kamionka Wlk.	162	-
4.	Bochenek Zofia Maria	Mystków	144	-
5.	Jeleń Czesław Marian	Mszalnica	469	-
6.	Dobosz Józef	Kamionka Wlk.	65	-
7.	Kumurkiewicz Maciej	Kamionka Mała	22	-
8.	Nowak Jan Marian	Kamionka Wlk.	42	-
9.	Ruśniak Maria	Kamionka Wlk.	399	-
10.	Janus Józef Zbigniew	Mystków	156	-
11.	Nowak Ludwik Ryszard	Kamionka Wlk.	63	-
12.	Świgut Józef	Mszalnica	527	TAK
13.	Oracz Józef	Mystków	73	-
14.	Pazgan Józef	Kamionka Wlk.	98	-

Wykorzystano materiały Gminnej Komisji Wyborczej w Kamionce Wielkiej i Państwowej Komisji Wyborczej

Nowa Rada Gminy w Kamionce Wielkiej

Rola
Jan

Janusz

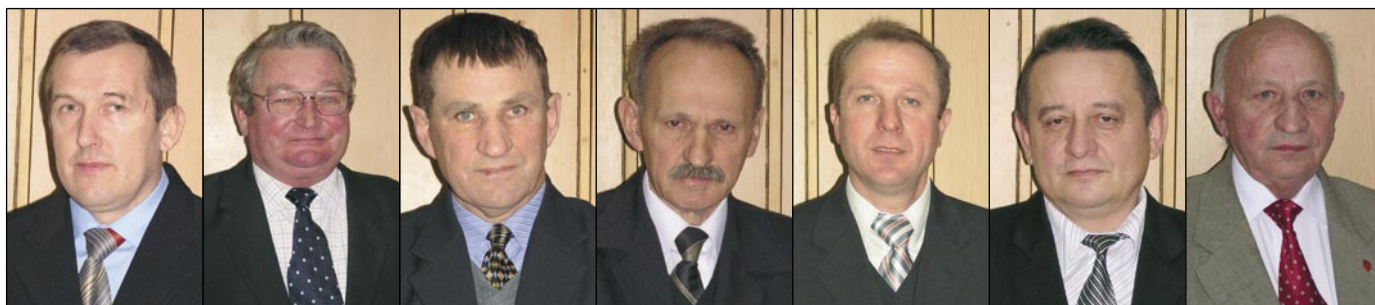
Marian

Maciej

Władysława

Włodzimierz

Kazimierz

Baran
Zygmunt

Kazimierz

Tadeusz

Benedykt

Rafał

Piotr
V-ce Przewodniczący

Jan

Kruczek Zenon
Przewodniczący
Rady Gminy

Szanowni Państwo!
Serdecznie dziękujemy za udział w wyborach samorządowych i okazane nam poparcie. Wasze zaufanie jest dla nas szczególnym wyzwaniem, do jeszcze lepszej pracy na rzecz całej gminy. Przy okazji, składamy najlepsze życzenia świąteczne i noworoczne.

Przewodniczący Rady Gminy

mgr inż. Zenon Kruczek

Wójt Gminy

mgr Kazimierz Siedlarz

Siedlarz Kazimierz
Wójt Gminy

Bliżej ołtarza

Z Bogdanem Sadowskim – zastępcą Redaktora Naczelnego Redakcji Programów Katolickich Telewizji Polskiej rozmawia Patrycja Michońska

- Kim jest Bogdan Sadowski?

To zależy dla kogo... Z wykształcenia jestem historykiem sztuki i magistrem teologii, ponieważ studiowałem historię sztuki kościelnej. Muszę przyznać, że ostatnio stoi przede mną mniej dziennikarskich zadań, ale mam świadomość, że służę Kościołowi.

- Czy kierunek studiów także podpowiedziała wiara?

Zdecydowanie tak. Bardzo świadomie wybrałem Akademię Teologii Katolickiej, dzisiejszy Uniwersytet kard. Stefana Wyszyńskiego. To były szczególne lata, w których trudno było usłyszeć prawdę o historii i kościele.

- To prawda, ale potem trudno było także znaleźć pracę...

To zależało od czasów. Ja rzeczywiście miałem problemy, ale mój profesor pomógł mi znaleźć pracę w Veritasie. Nie zdawałem sobie do końca sprawy, co to za instytucja i jaką ma za sobą historię. Miałem szczęście pracować w wydziale, który doskonale pasował do mojego wykształcenia historyka sztuki. Były wystawy,

konkursy, dużo działań społecznych w całej Polsce i dzięki temu miałem okazję odwiedzić mnóstwo miejsc.

- Czy to właśnie obecność Kościoła w Twoim życiu spowodowała, że dzisiaj pracujesz w Redakcji Programów Katolickich?

Najpierw przez jakiś czas pracowałem w redakcji dziennika Słowo, potem w Radiu Kolor. Pewnego dnia mój proboszcz wysłał mnie do Tyńca na rekolekcje dla dziennikarzy. Nauki głosił śp. bp Jan Chrapek. Tam się poznaliśmy. Potem zrobiłem duży wywiad i dzięki wydarzeniom, jakie miały później miejsce, trafiłem do telewizji. Nigdy nie ukrywałem, że chciałbym się zajmować tematyką religijną, katolicką.

- W ostatnim czasie na wizji Bogdan Sadowski przypomniat się nam jako współprowadzący Studio Papieskie.

Tak i rzeczywiście był to bardzo gorący czas. To była pierwsza papieska pielgrzymka, w której nie mogłem nawet przez chwilę osobiście uczestniczyć. To już jest taka praca. Prowadziłem studio, a dodatkowo właśnie nasza redakcja była odpowiedzialna za program, więc czasami nawet nie wracałem do domu.

- Czy całe Twoje życie związane jest z Kościołem?

Do tego stopnia, że moje pierwsze wspomnienia również związane są

z plebanią. Mój wujek był proboszczem, a ja do dzisiaj wspominam zabawy pod wielkim rzeźbionym stołem na plebanii. Nigdy nie miałem problemów z wiarą, zawsze służyłem do Mszy Świętej, chciałem być bliżej ołtarza i dlatego nie rozumiem ludzi, którzy stoją pod chórem.

- Bliżej ołtarza? Jak blisko?

Najlepiej się czuję, kiedy jako szafarz nadzwyczajny mogę ubrać się w albę i być bardzo blisko. Szafarz nadzwyczajny powinien pomagać w udzielaniu Komunii Świętej w szczególnych sytuacjach. W Polsce mamy bardzo dużo osób wierzących, a zdecydowanie za mało księży i szafarzy. Naszym zadaniem jest odwiedzanie chorych i niedzielna pomoc podczas Mszy Świętej. W naszej parafii większość uczestniczących we Mszy uczęszcza do Komunii Świętej i zawsze mamy co robić.

- Czy wierni nie wolą jednak podejść do księdza, a nie osoby świeckiej?

Zawsze tak jest i nawet na kursach jesteśmy do tego przygotowywani. Zdarza się, że gdy stoję obok kapłana, właśnie do niego jest procesja, a do mnie nie ma nikogo. Staram się to po prostu przyjąć. To także pokazuje nam, kim jesteśmy.

- Dziękuję za rozmowę.

Ja także dziękuję i pozdrawiam serdecznie wszystkich czytelników.

gloria24.pl
księgarnia religijna

Księgarnia religijna gloria24.pl
Prezenty pełne treści

19,50 zł

Jan Grzegorzcyk,
Wydawnictwo W Drodze
„Ta książka mną zawładnęła.
Opowieść Jana Grzegorzcyka jest
pełna cudów. Ale przecież nie
wysłał ich z palca”.

Jan Góra OP

o. Joachim Badeni,
Dom Wydawniczy Rafael

„Ciekawa, prosta, mądra, niepozbyta
humoru książka dla kobiet
i mężczyzn, którzy chcą kobiety
zrozumieć. Czytając ją czułam
się wyjątkowa”.

Małgorzata Kożuchowska

38,00 zł

Zamawiaj:

Internetem:
www.gloria24.pl

pocztą elektroniczną:
zakupy@gloria24.pl

telefonicznie:
012-411-08-66

listownie:
www.gloria24.pl
ul. Grzegorzewska 69
31-559 Kraków

PATRONI MEDIALNI
nauczniak
dobry
namy

* koszt wysyłki wynosi 10 zł

Kiedy myśle Ojczyzna...

Betlejem – królewski żłóbek

**„A ty Betlejem Efrata
najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich
z Ciebie mi wyjdzie Ten
który, będzie władał w Izraelu
A pochodzenie jego od początku
Od dni wieczności „**

/ Mt 5,1/

Są w życiu chwile wyjątkowe, gdy chwytały odrobinę czasu dla siebie. Szczęście ciszy przy Bogu. Za kilka dni usiądziemy wspólnie przy wigilijnym stole. Będziemy sobie składać życzenia. Będzie opłatek, kolęda, taka polska, bliska sercu, wolne miejsce przy stole dla samotnego zgłodniałego, bez domu. Będzie radosna, rozśpiewana Pasterka, jakich nie znajdziemy chyba nigdzie na świecie. Ale pozwólcie, drodzy czytelnicy, że dzisiaj podzielę się z wami moimi refleksjami z pobytu w Ziemi Świętej.

Zawsze marzyłam o tej podróży. Wyjazd ten spełnił się. Zaprosił mnie Jezus, abym przeszła Jego śladami. Od momentu Jego poczęcia w Nazarecie i narodzin w Betlejem, aż do męczeńskiej śmierci na Golgocie i powstania z grobu. Gdy czytałam Pismo Święte dojrzałam we mnie przekonanie, że muszę tam być, iść Jego śladami, podążać do tych miejsc, gdzie znajdują się korzenie naszej wiary, korzenie chrześcijaństwa.

Uwikłania polityczne i krwawy konflikt, jaki zaostrzył się od końca 2000 roku, jeszcze bardziej utrudniły odbycie tej pielgrzymki, ale jak mówią Ojcowie Franciszkanie, nigdy nikomu, kto przybył do Izraela krocząc śladami Pana Jezusa nie stała się żadna krzywda. Wiadomości napływające z Bliskiego Wschodu mogą napawać lękiem, jednak pielgrzymi mogą się tam czuć bezpiecznie.

Tam gdzie każdy kamień woła o modlitwę

Do Tel-Awiwu przylecieliśmy 6 lipca 2006 r o godz. 13. 10 czasu miejscowego. Pierwszym miejscem po odprawie celnej było udanie się i nawiedzenie Ain Karem. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi...powiedziała: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie?” / Łk 1, 41-43/ Ain Karem znajduje się 7 km na zachód od centrum Jerozolimy. Położone na niewielkim wzgórzu Sanktuarium Nawiedzenia i kościół św. Jana Chrzciciela. Tam została odprawiona pierwsza Msza święta przez naszych księży przewodników. W Sanktuarium Nawiedzenia urzekły mnie przepiękne freski będące pochwałą Maryi, min. przedstawiające Matkę Bożą na uczcie w Kanie Galilejskiej, czy przygotowania do bitwy pod Lepanto. W dol-

nym kościele upamiętniający dom św. Elżbiety, malowidła na ścianie ukazują spotkanie obu świętych niewiast. Na murze dziedzińca Sanktuarium Nawiedzenia znajdują się tablice z tekstem „Magnifikat” w 42 językach w tym również w języku polskim. Dowiadujemy się od przewodnika, że inicjatywa ich wmurowania pochodzi od Polaka – o. Aureliusza Borkowskiego.

Nazaret – kwiat Galilei

„Nazaret kwiat Galilei” – powiedział ksiądz Bogusław, kiedy zbliżaliśmy się do miasta, które Bóg wybrał na poczęcie swojego Syna i na miejsce narodzin Tej, która powiedziała „fiat”.

Miasto wygląda przepięknie na tle granatu nieba. Rzędy białych domów są przedzielone pasmami łagodnej zieleni oliwek i fig. Wchodzimy w jej uliczki. Gwar i wrzawa miesza się z beczaniem owiec i kóz. Dochodzimy do bazyliki, której zwieńczenie stanowi wywrócony do góry dnem kielich, lub - jak kto woli - kwiat lilii. Wnętrze jest ciche i nastrojowe. Powoli schodzę do groty, gdzie – według tradycji- miało miejsce Zwiastowanie „Anioł wszedł do Niej i rzekł „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą” /Łk. 1.28/ W tym mieście bardziej niż gdzie indziej doświadcza się obecności Maryi i życia ukrytego Świętej Rodziny. Tutaj wraz z Archaniołem Gabrielem, pragnie się nieustannie pozdrawiać Maryję i radować się Tajemnicą Zwiastowania. Tutaj także „Anioł Pański” płynie niemalże 24 godziny na dobę.

„Verbum caro hic fatum est” czyli „Słowo stało się Ciałem” - słowa wyrzeźbione na kamiennym ołtarzu w Grocie Zwiastowania. Jakby w jednej sekundzie uświadomiłam sobie, że bez tego miejsca i wszystkiego, co tu się stało, nie byłoby Ziemi Świętej. Nazaret nie nosiłby na sobie śladów Chrystusa. Nie byłoby Betlejem jako miejsca narodzin Jezusa, ani Bożego Grobu ... ani Kalwarii w Jerozolimie. Wreszcie, nie byłoby nas, ani pięknej Mszy Świętej, odprawianej w Grocie Zwiastowania. Tutaj najgłębiej, najmocniej przeżyłam Eucharystię.

Betlejem- żłóbek w sercu

„Porodziła swojego pierwotnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie” /Łk.2, 7/

Chrystus przyszedł na świat w grocie, w której Maryja i Józef znaleźli schronienie na czas pobytu w Betlejem. Betlejem nie było dużym miastem jak obecnie (liczy ok. 32 tys. mieszkańców). Przez wieki żyło w cieniu oddalonej zaledwie o 8 kilometrów Jerozolimy. Dzisiaj na drodze między tymi miastami, tak jak za czasów Jezusa, można spotkać żołnierzy. Dawniej pilnowali oni porządku przy spisie ludności, dzisiaj strzegą przejścia między Izraelem a Autonomią Palestyńską. Miejsce narodzin Jezusa było otaczane wyjątkową czcią już za czasów pierwszych

chrześcijan. Z inicjatywy św. Heleny, matki cesarza Konstantyna Wielkiego, w IV wieku powstała tam pierwsza bazylika chrześcijańska. Ostateczny kształt budowli nadał cesarz Justynian. Wspaniałe kolumny i mozaiki świadczą o jej dawnym przepychu. Do Bazyliki Narodzenia można wejść przez jedno niskie wejście. Każdy wchodząc musi się schylić, oddając pokłon Słowu Wcielonemu, które, tu przyszło na świat. Centralnym miejscem bazyliki jest niewielka Grota Narodzenia z czternastoramienną srebrną gwiazdą, gdzie łaciński napis głosi „Tu z Maryi Dziewicy narodził się Jezus Chrystus”. Tu, w tym samym miejscu zaśpiewaliśmy kolędę „Bóg się rodzi”. Wychoząc z groty, bezpośrednio wchodzimy do kościoła Św. Katarzyny. Tutaj jesteśmy

Bazylika Narodzenia Pańskiego

uczestnikami Uroczystej Eucharystii. Iluż to wielkich ludzi przyszło na świat, ale tylko to Boże Dziecię ma tę szczególną moc. Pan Jezus przychodzi na świat bez zaplecza administracyjnego i militarnego. Jednak moc truchleje, bo przychodzi na świat moc mająca oparcie na prawdzie i jest silniejsza od wszystkich ludzkich mocy – mówił ksiądz przewodnik. Po Mszy św. pośpieszyliśmy za gwiazdą betlejemską, na Pole Pasterzy.

Nauczanie Jezusa

Na trasie naszej pielgrzymki znalazły się najważniejsze miejsca związane z Jezusem Chrystusem. Ziemia Święta dzieląca się na Judeę, Samarię i Galileę.

Galilea

„Naród kroczący w ciemnościach” – a z drugiej strony największa oaza Izraela. To jedynie tutaj zieleń przeważa nad kolorami kamieni i piasku. W takich warunkach, gdy niczego nie brakuje, łatwo zagubić drogę do źródła. A jednak to właśnie miejsce wybrał Jezus, aby objawić się światu. Spędził tutaj większą część swojego życia. Spośród tego ludu wybrał najbliższe Mu osoby, pokazując, że „nie potrzebują lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają”.

Jordan

„Święte wody, święta rzeka” – czytamy w Biblii – a przecież to tylko błotnista, zamulona rzeczka. Każdy naród szczyty się jakimś bogactwem naturalnym, Izrael – trudno

w to uwierzyć – jest tej dumy pozbawiony. Może dlatego, żeby nie zapomniał, kto jest naprawdę jego... największym bogactwem.

Jezioro Genezaret

Cisza panująca nad jeziorem przenikała aż do szpiku kości. To tu Jezus powołał pierwszych apostołów. To

na Jego słowo Piotr zarzucił sieć, a Jakub i Andrzej – zostawili wszystko, aby pójść za Nim. Nasz Bóg wie, gdzie zarzucić Słowo, aby dotknęło samej głębi. Reszta jest tylko konsekwencją.

Samaria

Jadąc wygodnym autobusem do Jerozolimy, ledwo dostrzegłam kilometry Samarii, naznaczone przecież śladami wędrującego Jezusa. Ile prze-

mian dokonuje się w drodze? Zmieniają się krajobrazy. Jednak ta prawdziwa przemiana – wewnątrz serca – możliwa jest tylko na drodze z Jezusem.

Droga przez pustynię

Pustynia – uwierz jest mocniejsza. Zniszczy cię zanim odczujesz smak przygody. A jednak byli tacy, którzy spędzali tu 40 dni., a nawet 40 lat. Podziwiając to pustkowicie zadawałam sobie pytanie, dlaczego wyruszali? Na pustynię idzie się po to, aby zwyciężyć. To na pustyni przegrywa nasz przeciwnik, nie znosi samotności, która przeniknęła Bogiem – staje się petnią.

Jerozolima

„Święte miasto Jeruzalem”. Po ulicach i wzgórzach Jerozolimy mogłam chodzić nie wstydząc się też –, ale o tym świętym mieście opiszę państwu innym razem.

Kiedy po odprawie celnej wsiadałam do samolotu. Długo patrzyłam na tę ziemię – ziemię żółto-czerwoną – taką samą, jak 2000 lat temu, po której Chrystus na pewno chodził, znał ją taką, jaką mnie dane było poznać. Zrozumiałam, że tę ziemię nosiłam w sobie, że podświadomie do niej tęskniłam i chciałam ją poznać. Dzisiaj wiem, że ta pielgrzymka się dla mnie nie skończyła – a może inaczej: ciągle w niej uczestniczę. Zrozumiałam, że jest nią moje życie. Ilekroć pozwalam Jezusowi, by narodził się w moim sercu, przeżywam swoje Betlejem.

Beata Filipowicz

Biskup świadomy swej odpowiedzialności przed Bogiem za powierzonych mu wiernych, troszczy się o nich we wszelkim swoim działaniu, w modlitwie, w nauczaniu i uczynkach miłości, bierze ich w opiekę i obronę, wystuchuje i zachęca do pilnego współdziałania ze sobą.

(Synod Diecezji Tarnowskiej .Statut 319 § 2:)

Z życia parafii Kamionka Wielka

WIZYTACJA KANONICZNA

Została ogłoszona w parafii już w okresie świąt Bożego Narodzenia. W wydany wtedy folderze parafianie otrzymali krótkie wyjaśnienie czym jest Wizytacja Kanoniczna i jak będziemy się do niej przygotowywać. Z myślą o dobrym przygotowaniu, przez cały rok, aż do października wykonywano różne zadania duchowe i materialne.

W ostatnich dniach można było wyczuwać nawet coś w rodzaju tęsknoty za Pasterzem diecezji; Młodzież czekała na Sakrament Bierzmowania, prace w otoczeniu świątyni zakończono, pomnik Jana Pawła II pięknie wkomponowany w otoczenie czekał na poświęcenie, miejsce dla „Dębu Papieskiego” – przygotowane...

12 października powieszono wykonane przez ochotniczek wieńce, postawiono flagi... 13 -go Panie z Lobelli udekorowały ołtarz. Przeprowadzono ostatnie próby i wszystko było gotowe.

14 października, o godz. 9.15 Orkiestra Parafialna powitała dostojnego gościa pięknie wykonanym marszem na świeżo oddanym parkingu obok kościoła.

PIERWSZA MSZA ŚWIĘTA

O godz. 9.30 rozpoczęła się Msza święta dla rencistów, emerytów, ludzi starszych i chorych. Witając ks. Biskupa Wiktora Skworca, ordynariusza diecezji Tarnowskiej, proboszcz powiedział:

Najdostojniejszy Księżu Biskupie! Zebrani w świątyni ludzie starsi, emeryci i chorzy cieszą się, że wizytę w progach naszej parafii rozpoczynasz od Eucharystii dla nich sprawowanej.

Z radością wyciągają ku Tobie

spracowane dłonie, aby ukazać jak wiele uczynili dla dobra swoich rodzin, które kształtowali w duchu wiary; dla wspólnoty parafialnej, dla której są poniekąd fundamentem i dla tego kościoła, który wielu z nich budowało.

Z ochotą otwierają swoje serca, by nadal służyć Kościołowi i swoim rodzinom, tym, co posiadają: licznymi chorobami, cierpieniem, utrapieniami. To jest szczególnie krzyż, który dźwigając zbliżają się bardziej do Chrystusa i nie mniej skutecznie służą, aniżeli wówczas, gdy byli zdrowi.

Rola cierpienia, jego wartość dla człowieka i Kościoła, były głównym wątkiem wygłoszonego przez pasterza słowa Bożego. Wszyscy zebrani w świątyni, bardzo przeżywali każde słowo do nich kierowane. Widać było, że czekali na owo pokrzepienie wiary. Przecież ks. biskup wciąż powtarzał, że jego zadaniem jest umocnić w wierze tych, dla których został ustanowiony pasterzem.

ODWIEDZINY RODZIN

Obowiązkiem biskupa w czasie wizytacji jest spotkać człowieka nie tylko w świątyni na modlitwie. Powinien być także tam, gdzie dokonuje się jego życie, praca i cierpienie.

Ogromnie miłą atmosferę spotkań mieliśmy w domach chorych. Całe rodziny z wielką radością i wdzięcznością witały niezwykłego gościa.

92-letni pan Jan Kmak nie mógł się doczekać osobistej rozmowy z biskupem. Zanim skończyła się modlitwa po przyjęciu Komunii Św., głęboko wzruszony starszek dopytywał się czy też biskup znajdzie chwilę czasu, aby z nim

porozmawiać.

Wkrótce rozpoczęła się bardzo interesująca rozmowa: o ciężkiej pracy w na roli, o radiu, które ukradli kiedyś Janowi, o tym, że czasy tak bardzo się zmieniły, że nie może już pracować.

Kiedy zaś usłyszał od biskupa, że trzeba myśleć też o wieczności, bo tam będzie lepiej – odparł z radosnym niedowierzaniem: któż to wie?...

Zapewne w umysłach wielu parafian głęboko zapadną spotkania i rozmowy, jakie mogli przeprowadzić osobiście z księdzem biskupem.

Można było podziwiać biskupa za łatwość nawiązywania kontaktu, prowadzenia prostej, a jednocześnie głębokiej i bogatej w treść rozmowy oraz wprowadzania atmosfery pokoju, życzliwości, można by rzec – dobrego samopoczucia.

W bardzo pogodnej atmosferze upłynęły wszystkie spotkania.

Szczególnie ważnym było to z nauczycielami. Od nich tak wiele zależy. Pracują w tak ważnej dziedzinie życia naszej społeczności: kształtowanie człowieka, to budowanie przyszłości. Ks. Biskup dziękował im za trudną pracę i piękne świadectwo, które potrzebne jest w każdym czasie.

W spotkaniach z różnymi grupami można było odnieść wrażenie, że wszyscy mówią „jednym głosem”. Rada Duszpasterska, Nadzwyczajni Szafarze Eucharystii, Akcja Katolicka, Parafialny Oddział Caritas, Lektorzy, KSM, Pielgrzymi, Róże Żywego Różańca, a nawet ministranci i maleńkie „Ziarenka” zdawały się rozumieć swoją ważną rolę we wspólnocie parafialnej.

MSZA ŚWIĘTA GŁÓWNA Sakrament Bierzmowania

Szczególnym czasem „umacniania wiary” była wspólna modlitwa. W czasie Mszy Świętej z udzielaniem Sakramentu Bierzmowania, proboszcz krótko ukazał piękno wizytowanej parafii. Ksiądz biskup zauważył, że należy się sprawozdanie o stanie parafii biskupowi, który spełnia obowiązek nałożony przez prawo Kościoła, aby nawiedzać parafię i umacniał braci i siostry we wierze. Powiedział: To jest, moi drodzy, pierwszy podstawowy i fundamentalny obowiązek biskupa, przybywającego na wizytację koniczną. To umacnianie we wierze dokonuje się poprzez głoszenie Bożego Słowa, poprzez wspólną modlitwę, poprzez wspólną Eucharystię, poprzez udzielanie innych sakramentów.

MSZE ŚWIĘTE NIEDZIELNE

Najważniejszym wydarzeniem tygodnia dla chrześcijanina jest niedzielna Msza Święta. W czasie wizytacji była ona szczególnym miejscem i czasem modlitwy i rozważania Słowa Bożego pod przewodnictwem Pasterza diecezji.

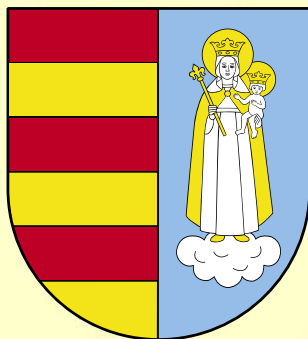
W czasie sumy o godz. 11.00 ks. Biskup mówił między innymi: Drodzy diecezjanie przynależący do Parafii tutejszej, Kamionka Wielka i wszyscy goście.

Kochane rodziny, które w tej Mszy Św. uczestniczycie we wspólnotach rodzinnych. Rodzice razem z dziećmi. Bardzo wam, drodzy rodzice, dziękuję za tę piękną katechezę, która jest fundamentem każdej katechezы – przykład rodziców. Świadectwo ich życia, związania z Bogiem. Bóg zapłać wam rodzice za to świadectwo.

Moi drodzy, do wszystkich tu obecnych, pragnę odnieść słowa, wypowiedziane na początku tej Mszy Św. To są słowa zmartwychwstałego Chrystusa, który w wieczniku spotykając się z Apostołami, po swoim zmartwychwstaniu powiedział i przekazał im Swój pierwszy dar: „Pokój wam!”. Niech dar pokoju zmartwychwstałego Chrystusa zagości w waszych sercach. Tym bardziej, że drodzy bracia, żyjemy w świecie pełnym niepokoju. Patrzymy na świat, patrzymy na Polskę, patrzymy na Europę, patrzymy na ten świat, w którym chrześcijanie są na celowniku i obawiamy się o przyszłość świata, Polski, naszych rodzin. Oba-

wiamy się o jutro! Dlatego bardzo nam potrzeba tego daru pokoju, który jest zakotwiczony w Bogu samym, a nie w ludziach. Bo ludzie, jak się przekonujemy, są zawodni.

Na szczęście my, ludzie wiary, nie budujemy na człowieku, ale budujemy na Bogu. I dlatego dziś tu jesteśmy, aby słuchać Bożego Słowa, aby karmić się przy Stole Chleba, przyjąć Chleb pielgrzymów. Moi drodzy, ludzkość w ciągu wieków różnie definiowała człowieka. (...) Kiedy wsłuchujemy się w dzisiejszą Ewangelię, można by powiedzieć, że człowiek to jest istota pytająca. Człowiek to istota, która zadaje pytania. Rodzice przekonują się o tym, że jest taki okres w życiu człowieka, że ciągle pyta. Chce się dowiedzieć, chce usłyszeć prawdę. Zdaje się, że ten okres zadawania pytań w życiu człowieka nigdy się nie kończy i dobrze jest jeśli człowiek potrafi zadawać pytania. Bo może się zdarzyć, że człowiek będzie taki zadufany w sobie, taki wszystko wiedzący, że już żadnego pytania nie zada i wszystko będzie wiedział.

LEGENDA

—•— Granica gminy	☒ Poczta	🔴 Boisko
—•— Granice sołectw	🟢 Restauracja	🔴 998 Straż pożarna
🟡 98 Droga krajowa	☼ Punkt widokowy	🏠 Ośrodek zdrowia
🟡 Droga przelotowa	🚗 Przystanek PKS	🏥 Apteka
— Droga drugorzędna	🏠 Kamieniołom	🏠 Gminny Ośrodek Kultury
— Ścieżka	🏠 Teren zabudowany	🏠 Szkoła
— Kolej	🟢 Las	🏠 Urząd Gminy
🚂 Stacja kolejowa	🟢 Łąka	✝ Kościół
— Tunel kolejowy	🟢 Cmentarz	✝ Kaplica, krzyż
🛩 Wyciąg narciarski	🟢 Szlaki turystyczne	🚲 Ścieżki rowerowe

✝ Krzyż Milenijny w Mszalnicy

500 m

GMINA **KAMIONKA** **WIELKA**

(...) Jezus Chrystus przestrzega nas przed tym, żebyśmy z rzeczy doczesnych, z rzeczy materialnych, nie uczynili sensu i kresu naszego życia. Żebyśmy w gromadzeniu nie widzieli sensu naszego bytowania tutaj na ziemi. Dlatego Boże Słowo uczy nas realizmu. Może jest trudnym przesłaniem, ale uczy nas realizmu. Wszystkie inne reklamy tego świata są ułudą. Obiecują tylko złudne szczęście, a Chrystus obiecuje nam życie wieczne.

(...) I dlatego słyszeliśmy dziś w psalmie słowa, „Naucz nas Panie liczyć dni nasze”. Moi drodzy, liczymy nasze dni, obchodzimy rocznice urodzin...

(...) Nie możemy zapomnieć, że każdy dzień przeżyty dobrze zbliża nas do Boga, do rzeczywistości życia wiecznego. Dlatego potrzeba tej mądrości serca, której nie zdobywa się na żadnym uniwersytecie. Ale zdobywa się ją, kiedy się słucha Bożego Słowa, kiedy się słucha tego Nauczyciela Dobrego, którym jest Jezus Chrystus.

Umocnić wiarę, to wpoić przekonanie, że tylko Chrystus jest tym, komu można i trzeba zaufać.

Szczególnym obrzędem związanym z tą Mszą świętą było błogosławieństwo małych dzieci. Wzruszającym i nie do opisania był moment spotkania z matką i trójką dzieci, które kilka godzin wcześniej dowiedziały się o niespodziewanej śmierci ojca.

Przewodniczący Rady Duszpasterkiej dziękując za wizytację powiedział: Kończymy czas naszego spotkania z pasterzem. Czas, który pozwolił nam pogłębić wiarę, umocnić nadzieję i rozpalić na nowo miłość ku Bogu i ludziom. Dobre spotkania zawsze ubogacają. Spotkania ze swoim Pasterzem ubogacają szczególnie. „Dobry Pasterz zna swoje owce”. Zna, dzięki temu, że się z nimi spotyka.

Dziękujemy za to spotkanie. Dziękujemy za sprawowanie Najświętszej Eucharystii pośród nas, za udzielenie Sakramentu Bierzmowania; Dziękujemy za wygłoszone

słowo Boże i za całą pasterską troskę o naszą wspólnotę parafialną.

POŚWIĘCENIE POMNIKA JANA PAWŁA II

Doniosłym wydarzeniem było poświęcenie Pomnika Jana Pawła II. Ufundowany przez jednego parafianina stanął na placu przed kościołem, jako szczególny znak obecnego czasu.

Po odmówieniu modlitwy i pokropieniu święconą wodą ks. Biskup stwierdził krótko: „Pomnik poświęcony – wszyscy widzieli!”

„DĄB PAPIESKI”

W pobliżu pomnika został posadzony „Dąb Papieski”. Nadleśniczy mgr inż. Zbigniew Gryzto, prosząc o posadzenie ks. Biskupa oraz Dyrektora Lasów Państwowych, poinformował, że także parafianie dostaną na pamiątkę sadzonki dębu, które będą mogli pielęgnować w pobliżu swoich domów. Powiedział: „Dęby te mają świadczyć o wielkości tego jednego, z najbardziej znanych Polaków, który ze stolicy pradawnej Polski poszedł na stolicę do Watykanu. Ks. Biskup przy-

stępując do sadzenia jakby lekko zakłopotany mówił: „Pytałem jak należy sadzić drzewa. Bo zdarzało mi się już, w mojej posłudze biskupiej, wykonywać różne czynności. Najczęściej to muruję, przy murowaniu kamienia węgielnego i to mi już nieźle idzie, ale sadzę po raz pierwszy drzewo Papieskie, Dąb Papieski. Mój przedmówca mi powiedział, że należy to czynić jak wszystko z tą „szczyptą miłości”.

(...) Niech to piękne drzewo będzie dla nas taką zachętą, takim zaproszeniem do tego duchowego wzrastania, na miarę tego olbrzyma, jakim dla świata, dla Polski jest Jan Paweł Wielki.”

Przychodząc do naszego kościoła, spoglądać będziemy nieustannie na „olbrzyma” ducha, który jest naszą chlubą i wyzwaniem. Również Dąb Papieski, wzrastając będzie przypominał, że nie wolno nikomu uchylać się od rozwoju w kierunku dobra!

Ks. Stanisław Ruchała
i ks. Michał Wójcik

Fot.
K. Ogorzałek
i Archiwum Parafialne

Opowiadali bajki

Po raz XV Gminny Ośrodek Kultury zorganizował Gminny Konkurs Opowiadania Bajek w którym wzięły udział dzieci i młodzież z terenu naszej gminy. Konkurs ten co roku fascynuje młodych wykonawców i w tegorocznej edycji wzięło udział 36 artystów, którzy zaprezentowali nam szerokie bogactwo świata bajek. Komisja pod przewodnictwem Beaty Polakiewicz wysłuchała z ciekawością opowiadanych bajek i wyłoniła najlepszych bazarzy. Zostali nimi:

W kategorii I:

I miejsce zdobył Jakub Siedlarz ze SP w Boguszy za bajkę pt. „O smoku, który pękł ze śmiechu”

II miejsce przyznano Patrycji Ogorzałek ze SP w Mszalnicy za utwór pt. „Bajka na wprost nosa”

III miejsce otrzymała Aneta Mężyk ze SP w Królowej Górnej za bajkę pt. „Słonik i zajac”

W tej kategorii przyznano wyróżnienie dla Aleksandry Kiełbasa ze SP w Mszalnicy i Moniki Janus z Królowej Górnej.

W kategorii II:

I miejsce otrzymała Karolina Kachniarz ze SP w Królowej Polskiej za bajkę pt. „Opowieść o słońcu, księżycu i kogucie”

II miejsca przyznano Monice Ziobrowskiej ze SP w Jamnicy za utwór pt. „Stoliczku nakryj się” i Kamili Lizoń ze SP w Boguszy za bajkę pt. „Krawiec w niebie”
trzy III miejsca przypadły Żanecie Głowczyk

Pamiątkowe zdjęcie uczestników konkursu

ze SP w Mszalnicy za utwór „Przyjaciele”, Bożenie Poręba ze SP nr 1 w Kamionce Wielkiej za bajkę „Dwaj sąsiedzi” oraz Karolinie Kmak ze SP w Boguszy za opowiadanie „Zamęt wokół Mandragorasa”. Również w tej kategorii przyznano wyróżnienie dla Małgorzaty Górki ze SP w Mszalnicy i Dawida Poręby ze SP w Królowej Górnej.

W kategorii III:

I miejsce otrzymała Patrycja Głowczyk z GP w Mystkowie za utwór „Królewicz, magnat, kupiec i pasterz”

II miejsca komisja nie przyznała.

III miejsce zdobyły: Marta Witek z GP w Mystkowie za bajkę pt. „Sinobrody” i Magdalena Kachniarz z GP w Królowej Górnej za utwór „Lis i kot”.

Ponadto wyróżnienie otrzymała Dorota Lebda z GP w Królowej Górnej.

Konkurs ten co roku budzi duże zainteresowanie światem bajek wśród dzieci i może dobrze byłoby wrócić do czasów, kiedy to w domach czytano dzieciom bajki. Bo przecież uczą one najmłodszych optymizmu, zachęcają do walki z przeciwnościami losu, dostarczają pozytywnych wzorców a przede wszystkim potępiają zło. My ze swej strony zachęcamy poprzez konkurs młodych czytelników do coraz częstszego sięgania po bajki.

Grażyna Michalik

Fot. K. Ogorzałek

HUMOR

Miejsce przy stole

Jest Wigilia. Przy zastawaionym stole rodzina konsumując uroczystą kolację. Zgodnie z tradycją jedno krzesło przy stole jest puste. Nagle wchodzi zgłodniały bezdomny człowiek i pyta:

- Czy mogę usiąść na tym wolnym miejscu? Nie – odpowiada gospodarz, -A to dlaczego pyta przybysz? - Bo to ma być wolne miejsce!

Gminny Przegląd Kolędniczy - 12.01.2007r.

Powiatowy Przegląd Grup Kolędniczych - 13-14.01.2007r.

SADECKIE KOLEĐOWANIE

Wiejski Dom Kultury w Mystkowie

Zapraszamy

Śpiewajmy Panu pieśń nową...

Wielkie kariery piosenkarskie w dużej części miały swój początek w kościelnym śpiewaniu. Wiele światowych gwiazd swoją przygodę ze śpiewaniem zaczynało w kościelnych scholach czy chórach.

Uczestnicy tegorocznego śpiewania piosenki religijnej tym razem spotkali się w Parafii w Mystkowie, gdzie 22 października br odbył się już piąty Gminny Konkurs Piosenki Religijnej. W konkursowe szranki stanęli soliści, duety i zespoły muzyczne z parafii w gminie Kamionka Wielka. Konkurs otworzył gospodarz Parafii Mystków Proboszcz ks Józef Głowa. Mniej lub bardziej stremowanych uczestników do muzycznych popisów zachęcała konferansjerka Anna Jelito. Prezen-

tacjom przysłuchiwała się Komisja Artystyczna w składzie: Marzena Pikula z Państwowej Szkoły Muzycznej w Nowym Sączu, ks. Andrzej Mulka Redaktor Naczelny „Promyczka Dobra” z Nowego Sącza, oraz muzyk zawodowy Wojciech Piękoś z Nowego Sącza. Na powodzenie imprezy nie wpłynęły nawet kłopoty z nagłośnieniem, czego stawali się nie brać pod uwagę jurorzy.

Po przesłuchaniach Komisja Artystyczna dokonała oceny i przyznała miejsca i nagrody regulaminowe. Od przyszłego roku wprowadzone zostaną nieliczne zmiany w regulaminie imprezy oraz organizowane będą spotkania konsultacyjne opiekunów uczestników konkursu z jurorami.

Tydzień po przesłuchaniach, także w kościele w Mystkowie odbyło się ogłoszenie wyników, wręczenie nagród i dyplomów oraz popis laureatów tegorocznego wydania konkursu. Fundatorami pierwszych miejsc w kategorii dziecięcej i młodzieżowej był ks Józef Głowa Proboszcz Parafii w Mystkowie, a II, III miejsca i wyróżnienia zostały sfinansowane przez Gminny Ośrodek Kultury w Kamionce Wielkiej jako głównego organizatora tej imprezy.

„Gminne Wieści” gratulują laureatom i życzą, aby ich przygoda ze śpiewaniem miała swój dalszy i radosny ciąg.

Kogo

fot. Autora

Wyniki

Kategoria dziecięca:

- I miejsce zespół: Marta Ogorzałek, Agnieszka Bogdańska, Daniel Chełminiak, Patryk Górski, Dawid Poręba z Królowej Górnej za piosenkę „Zwróć twarz w stronę Pana”, akompaniament Sławomir Siedlarz,
- II miejsce: Bożena Poręba z Kamionki Wielkiej za piosenkę „Wybacz Panie”, akompaniament Józef Trojan,
- III miejsce: Monika Ziobrowska ze SP w Jamnicy za piosenkę „Jezu ufam Tobie”.

Wyróżnienia:

- zespół „Ziarenka” ze Świetlicy Wiejskiej w Mszalicy,
- zespół: Renata Homoncik, Joanna Matusiak, Agnieszka Leonow, Czesław Górka, Paulina Nieć, Patrycja Michalik ze SP Nr 2 w Kamionce Wielkiej,
- zespół: „Stokrotka” ze Świetlicy Wiejskiej w Mszalicy

Kategoria młodzieżowa:

- I miejsce zespół: Joanna Gieniec, Justyna Gieniec, Monika Kalisz, Kinga Kruczek, Teresa Kruczek i Anna Ogorzałek z Parafii Mystków za piosenkę „Panie proszę przyjdź”, akompaniament Roman Górka,
- II miejsce zespół: Katarzyna Gieniec, Paulina Basiaga, Ewa Górka, Dorota Lebda, Krzysztof Bochenek i Miłosz Szczurek z Królowej Górnej za piosenkę „Wierzę”, akompaniament Sławomir Siedlarz,
- III miejsce Zofii i Annie Głód z Boguszy za piosenkę „Szukałem kiedyś przyjaciela”, akompaniament na gitarze własny.

Wyróżnienie:

- zespół „Tabor” z Mystkowa.

VII Forum Liderów Młodzieżowych

W dniach 5 – 8 października br w Odporyszowie odbyło się VII Forum Liderów Młodzieżowych zorganizowane przez Stowarzyszenie „U Siemachy”. Z naszej Gminy na Forum wydelegowano Paulinę Kościótek i Magdalenę Morańską z Gimnazjum w Kamionce Wielkiej. Do Ośrodka w Odporyszowie przyjechaliśmy w czwartek po południu. Po zakwaterowaniu mogliśmy zwiedzić Ośrodek malowniczo położony w parku wśród zieleni. Wieczorem odbyło się spotkanie zapoznawcze i wspólna kolacja. Ogółem w zgru-

powaniu uczestniczyło ponad 30 uczniów z terenu Małopolski. Kolejne dni wypełnione były różnorodnymi zajęciami z zakresu żywienia, dietytyki, układania jadłospisów, dekoracji potraw i stołu oraz savoir-vivre'u. Odrębny blok stanowiły zajęcia sportowe, graliśmy w siatkówkę, jeździliśmy na rowach, a największą frajdę sprawiła nam jazda na quadach i bryczkach. W wolnych chwilach, których nie było zbyt wiele, mogliśmy poznać naszych rówieśników z innych gmin naszego województwa. W niedzielę wspólnie uczestniczyliśmy we

mszy świętej w Sanktuarium Matki Boskiej Odporyszowskiej. Forum zakończyło się wspólnym obiadem i otrzymaniem zaświadczeń. Po powrocie do szkoły zdamyśmy relację naszym nauczycielom, koleżankom i kolegom. Udział w Forum dał nam wiele radości, nowe doświadczenia i pozostawił mnóstwo miłych wspomnień.

M. Morańska

Zamiast kwiatów

Młode małżeństwo z Cieniawy Marta Mężyk – Szczurek i Paweł Szczurek przekazało niezwykle cenny dar dzieciom z oddziału przedszkolnego Szkoły Podstawowej w Mszalnicy. Są to zabawki, maskotki, które otrzymali w prezencie od gości weselnych zamiast kwiatków. Ślub miał miejsce 29.VII 2006 r. w cieniawskim kościele parafialnym. Na co dzień młodzi pracują w Irlandii. Ten nieoczekiwany podarunek sprawił ogromną radość naszym maluchom. Oby więcej tego typu inicjatyw. Dyrektor szkoły oraz nauczyciel oddziału przedszkolnego serdecznie dziękują za wspaniały gest a Młodym życzą wszystkiego co najlepsze na nowej drodze życia.

Dyrektor szkoły
Danuta Marszałek

Fot. Autora

Z życia biblioteki

*Już się nie spieszę
Nie pędzę
Nie biegnę
Żyję wolniej
Spokojniej
Bez tempa
Nie dlatego
Ze nie mam się do czego spieszyć
Po prostu wiem
Że i tak nie zdążę*

Dorota Jaworska

w Gminnej Bibliotece Publicznej w Kamionce Wielkiej w ramach Międzynarodowej Galicyjskiej Jesieni Literackiej. Z dziećmi spotkały się: Dorota Jaworska z Ukrainy oraz Jolanta Nowak-Węklarowa. O tym jak ciężkie bywa życie na emigracji mogli przekonać się uczniowie klas V-VI ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Kamionce Wielkiej. Poetki przekonywały poprzez swoje utwory, że warto tworzyć, warto pisać wiersze i warto dzielić się swoimi przeżyciami z innymi ludźmi. Literacka Jesień ma na celu zachęcenie młodego pokolenia do czytania poezji i uświadomienie młodzieży, jaką wartość niesie ze sobą czytanie książek.

Anna Ziobrowska

Życie na emigracji oraz początki kariery poetycznej były głównym tematem spotkania autorskiego, które odbyło się w dniu 19 października 2006 roku

Godali i godali

Po raz V Gminny Ośrodek Kultury zorganizował konkurs pn. „Lachoskie godonie”, w czasie którego dzieci i młodzież zaprezentowały w całej krasie gwarę lachowską. Uczestnicy zaprezentowali nam mnóstwo opowieści ludowych związanych z losami, zwyczajami, tradycjami i wierzeniami naszych przodków, które są przekazywane z pokolenia na pokolenie. Najlepszymi wykonawcami w tych zmaganiach krasomówczych zostali:

w kategorii dziecięcej;

- Patrycja Poręba ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Kamionce Wielkiej za utwór „Jes piekło cy ni ma”,
 - Patrycja Ogorzałek ze Szkoły Podstawowej w Mszalnicy za opowieść „Ło staryk gumiokak i złomony nodze”
 - Dominika Witkowska ze Szkoły Podstawowej w Mszalnicy za opowiadanie „Jak mie pierunek goniut”
 - Adam Jelito ze Szkoły Podstawowej w Mszalnicy za gawędę „Jak pierun w młotyke trafiut”.
 - Katarzyna Jelito ze Szkoły Podstawowej w Mszalnicy za opowiadanie „Jak się piece prowdziwy chlyb”
 - Karolina Ruśniak z zespołu „Mały Skalnik” w Kamionce Wielkiej za gawędę „Ło skarbach spłod Musyny”
 - Łucja Kruczek ze Szkoły Podstawowej w Mszalnicy za opowiadanie „Jak się piece prowdziwy chlyb
 - Robert Michalik z zespołu „Mały Skalnik” w Kamionce Wielkiej za utwór pt. „Ło Krynickiom źródleku”
 - Aleksandra Kruczek ze Świątlicy Wiejskiej w Mszalnicy za opowieść „Ło sprawiedliwości”
 - Ewelina Świgut ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Kamionce Wielkiej za gawędę „Żmiji jod”
 - Dorota Ruśniak z zespołu „Mały Skalnik” w Kamionce Wielkiej za opowiadanie „Ło potworze”.
- Natomiast wśród młodzieży najlepszymi gawędziarzami zostali:
- Tomasz Górka ze Świątlicy Wiejskiej w Mszalnicy za gawędę „ Jak Pon Jezus stworzuł babe”
 - Jakub Mika z Gimnazjum Publicznego w Królowej Górnej za gawędę „Podróż dziadka”
 - Damian Michalik ze Świątlicy Wiejskiej w Mszalnicy za opowieść „Jak się gniady w bernardyna zmioniut”
 - Aneta Michalik z zespołu „Skalnik” w Kamionce Wiel-

kiej za gawędę „Ło jamie zbójników”

- Marcin Groń z Gimnazjum Publicznego w Królowej Górnej za opowieść „Górol nie bojoncy się nicego „
Na międzygminny finał konkursu w Podegrodziu zakwalifikowano zdobywców I i II miejsc w obydwóch kategoriach.

Laureaci gminnych eliminacji otrzymali dyplomy i cenne nagrody rzeczowe.

Organizatorów cieszy fakt, że młode pokolenie pomimo trudności stara się mówić gwarą. Należy stwierdzić także, że dużą przyczyną zanikania gwary we współczesnym świecie jest z pewnością szeroka edukacja szkolna oraz oddziaływanie mediów: radia, prasy i telewizji. Jednakże nasza młodzież pragnie dalej przekazywać wiele cennych informacji z życia naszych przodków właśnie ich mową, gwarą, która dzięki temu przetrwa przez wiele kolejnych pokoleń.

Z ostatniej chwili...

Wyniki konkursu "Lachoskie godonie" w Podegrodziu:
kategoria dziecięca:

- I miejsce - Dominika Witkowska,
- I miejsce - Patrycja Ogorzałek
- I miejsce - Katarzyna Jelito
- II miejsce Adam Jelito
- II miejsce - Łucja Kruczek
- III miejsce - Patrycja Poręba

Nagroda Specjalna dla najmłodszego uczestnika
- Karolina Ruśniak

Kategoria młodzieżowa:

- I miejsce - Tomasz Górka
- II miejsce - Damian Michalik
- Wyróżnienie - Jakub Mika

Jak widać reprezentacja gminy Kamionka Wielka zgarnęła najważniejsze laury. Brawo!

Grażyna Michalik

Zdobywczyńie I miejsc na konkursie w Podegrodziu
(w kategorii dziecięcej)

fol. K. Ogorzałek

Działania profilaktyczno – edukacyjne.

W ramach Ogólnopolskiej Kampanii „Blżej siebie – dalej od narkotyków – Szukaj porozumienia ze swoim dzieckiem”, organizowane były happeningi pod hasłem „Nie daj się wciągnąć”, podczas zawodów sportowych, takich jak: XIV Gminne Igrzyska Młodzieży Szkolnej z okazji Dnia Dziecka, Turnieje Piłki Siatkowej, Piłki Nożnej oraz Tenisa Stołowego, jak również podczas imprez kulturalno okolicznościowych: Jubileuszu 60-lecia Ludowego Klubu Sportowego „Skalnik” Kamionka Wielka, Prezentacji Artystycznych Szkół, XXVII Lato w Dolinie Kamionki oraz konkursach organizowanych przez Gminny Ośrodek Kultury w Kamionce Wielkiej. Członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz wolontariusze podczas happeningów przekazywali uczestnikom poradniki dla rodziców, w których zawarte są podstawowe informacje na temat w jaki sposób można uchronić dziecko przed narkotykami, jak rozpoznawać czy dziecko bierze narkotyki. Do działań edukacyjno informacyjnych włączyła się Pani Małgorzata Wójs pedagog szkolny poprzez organizację konkursów szkolnych, pogadanek dla rodziców we wszystkich szkołach na terenie Gminy.

We wszystkich szkołach na terenie Gminy podejmowane były działania w ramach piątej edycji Kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł 2006”. Za wysłane w ramach kampanii prace konkursowe nagrodzeni zostali z terenu naszej Gminy: ze Szkoły Podstawowej w Boguszy Monika Matusik i Karolina Zając oraz klasa IV, ze Szkoły Podstawowej w Mszalnicy Michał Ogorzałek, z Zespołu Szkół w Królowej Górnej Justyna Olesiak, Wojciech Rola, Magdalena Szkaradek, Natalia Poręba, Angelina Poręba, Marzena Wyszowska oraz klasa II a, natomiast z Gimnazjum w Kamionce Wielkiej nagrodę otrzymała Magdalena Rapacz. Nagrody zostały wręczone laureatom podczas akademii szkolnych.

Dla uświetnienia obchodów Jubileuszu 60-lecia LKS „Skalnik” w Kamionce Wielkiej zorganizowane zostały Minimistrzostwa w piłce nożnej, tenisie stołowym i biegach przełajowych.

Kolejnymi działaniami profilaktyczno – edukacyjnymi podjętymi przez Gminną Komisję był udział w kampanii „Miesiąc Odpowiedzialnej Sprzedaży – Małopolska 2006”, której głównym celem było przeciwdziałanie dostępowi osób niepełnoletnich do wyrobów tytoniowych. Adresatami kampanii byli głównie sprzedawcy wyrobów tytoniowych, pedagodzy szkolni oraz rodzice i młodzież. Dla zrealizowania założonych celów powołany został koordynator oraz zespół profilaktyczno – badawczy, którego zadaniem było przeprowadzenie dwukrotnej kontroli punktów sprzedaży wyrobów tytoniowych metodą „tajnego klienta”. Badaniem objęte zostały wszystkie placówki na terenie Gminy. Dodatkowo członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych dotarli do wszystkich punktów sprzedaży z ulotkami i naklejkami na kasy, prowadząc akcję edukacyjną wśród sprzedawców. Podsumowując pracę zespołu profilaktyczno – badawczego ustalono, że tylko 14,6% placówek na terenie Gminy przestrzega przepisów dotyczących sprzedaży wyrobów tytoniowych. Sprzedawcom z tych placówek wręczone zostały dyplomy „Za odpowiedzialną sprzedaż wyrobów tytoniowych” oraz koszulki „Jestem odpowiedzialnym sprzedawcą”. Kolejnym etapem prowadzenia działań profilaktyczno – edukacyjnych wśród uczniów i rodziców będzie wdrażanie programu „Jak uchronić dziecko przed tytoniem” realizowanym przez pedagoga szkolnego.

I. Ruśniak

Wiadomości sportowe.

W okresie IV kwartału 2006 roku Rada Gminna Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe przy współudziale Uczniowskiego Klubu Sportowego „Koniczynka” z Królowej Górnej zorganizowała trzy Gminne Turnieje Piłki Siatkowej: drużyn mieszanych *O Puchar Wójta Gminy*, kobiet *O Puchar Przewodniczącego Rady Gminy* i mężczyzn *O Puchar Skarbnika Gminy*. Do organizacji zawodów włączyli się wolontariusze z Gimnazjum Publicznego w Kamionce Wielkiej, natomiast obsługę sędziowską ochotnie sprawowali nauczyciele kultury fizycznej.

Na przełomie listopada i grudnia zorganizowany został Gminny Turniej Tenisa Stołowego, który przeprowadzony został w trzech kategoriach wiekowych: szkoły podstawowe, gimnazja oraz szkoły średnie i starsi. W kategorii szkół podstawowych i gimnazjów przeprowadzone zostały rozgrywki w systemie indywidualnym i drużynowym, zwycięzcy uhonorowani zostali okolicznościowymi medalami, dyploma-

mi i drobnymi upominkami. Natomiast w grupie szkół średnich i starszych rozgrywki przeprowadzone zostały wyłącznie w systemie indywidualnym, a zwycięzcy otrzymali dyplomy oraz skromne nagrody rzeczowe. Dzięki nauczycielom kultury fizycznej, zawody przeprowadzone zostały sprawnie w miłej sportowej atmosferze.

Reasumując całokształt działalności Rady Gminnej Zrzeszenia LZS w zakresie organizacji imprez sportowo rekreacyjnych na terenie Gminy, należy stwierdzić, że zostały one zrealizowane w 100%. Dlatego też biorąc pod uwagę liczbę uczestników biorących udział we wszystkich imprezach w 2006 roku, zobowiązuje to do planowania ich realizacji w 2007 roku w Gminnym Kalendarzu Imprez Sportowo – Rekreacyjnych.

I. Ruśniak

Jubileusz 60-lecia LKS „Skalnik” Kamionka Wielka

Ludowy Zespół Sportowy „Skalnik” Kamionka Wielka został założony w maju 1946 roku. Grupę założycielską stanowili Józef Pawłowski, Tadeusz Kurdziel, Edward Jarosz i Julian Poremba. Pierwszym przewodniczącym został wybrany Józef Pawłowski, a następnie Jarosz Edward. Od 1953 roku przewodniczącym zostaje Julian Poremba, którego na okres służby wojskowej zastępuje Zbigniew Kołodziejczyk. Pierwsze dziesięciolecie, to praca w sekcjach piłki nożnej, siatkowej, strzeleckiej, szachów i tenisa stołowego, działała też sekcja narciarska i bokserska. W tym okresie wybudowano boisko do piłki siatkowej i nożnej na placu po tartaku. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu członków plac wyrównano, wstawiono bramki i tak powstał niepełnowymiarowy „stadion”. Dla pozyskania funduszy na działalność „Skalnika” powstał zespół teatralny, który wystawiał sztuki jeżdżąc po terenie, organizując też zabawy i festyny. Z powodów finansowych i sprzętowych uległy likwidacji sekcje: narciarska, strzelecka i bokserska. W 1980 roku boisko uległo likwidacji, a teren przejęli po połowie Nowomąg i Kółko Rolnicze. Od 1981 roku rozpoczęły się prace związane z budową nowego boiska w Kamionce Małej, które zostało oddane do użytku 1990 roku, bez jakiegokolwiek zaplecza socjalno – gospodarczego. 20 stycznia 1991 roku na Walnym Zebraniu Członków został zmieniony status z Ludowego Zespołu Sportowego na Ludowy Klub Sportowy „Skalnik” Kamionka Wielka. Klub po rejestracji w rejestrze stowarzyszeń otrzymał osobowość prawną. Pierwszym prezesem na krótko wybranym został Władysław Ruśniak. Pod koniec 1991 roku nowym prezesem został Mieczysław Legutko, następnie Włodzimierz Rolka, a od kilku lat klubowi prezesuje Jan Michałik. Dzięki dużemu sercu i zapałowi działacze bardzo prędko rozwija się sekcja piłki nożnej, z powodzeniem z roku na rok awansując coraz wyżej, aby w roku bieżącym uzyskać awans do V Ligi międzyokręgowej nowosądecko – tarnowskiej. Zarząd Klubu od miesiąca rozpoczął przygotowania do jubileuszowych uroczystości. 18 listopada br. od wczesnych godzin popołudniowych uroczysty program obchodów jubileuszu rozpoczął mecz towarzyski na boisku w Kamionce Małej. Po rozegranym meczu członkowie Klubu, zawodnicy, goście i kibice udali się do

kościółki parafialnego, gdzie Ks. Prałat Stanisław Trytek odprawił mszę świętą dziękczynno błagalną. Następna część uroczystości miała miejsce w Gimnazjum Publicznym w Kamionce Wielkiej, na którą złożyły się wspólny obiad i przedstawienie historii Klubu, którą przygotował długoletni sekretarz Zarządu Klubu Stefan Rogal. Z kolei nastąpiło wręczenie odznaczeń resortowych i okolicznościowych. W imieniu Polskiego Związku Piłki Nożnej w Warszawie Honorowe Odznaki PZPN wręczył przedstawiciel Związku Pan Janusz Kowalski. Następnie dekoracji Honorowymi Odznakami Małopolskiego Związku Piłki Nożnej dokonuje Pan Marian Kuczaj. Honorowe odznaki Okręgowego Związku Piłki Nożnej wręczają Prezes Marian Kuczaj i Wiceprezes Antoni Ogórek. Honorową Odznakę Zastużony dla Gminy Kamionka Wielka wręczają Wójt Gminy i Przewodniczący Rady Gminy ubiegłej kadencji Panu Julianowi Porembe oraz na ręce Prezesa dla Ludowego Klubu Sportowego „Skalnik”. Osobom zastużonym w dziedzinie rozwoju sportu, działaczom i czynnym zawodnikom, Zarząd Klubu ufundował jubileuszowe plakietki, które zostały wręczone przez Prezesów Jana Michałika, Włodzimierza Rolkę i Wiesława Pazgana. Następnie przeprowadzony został plebiscyt na najlepszego zawodnika 60-ciolecia. W głosowaniu tajnym najwięcej głosów otrzymał Stefan Rogal. Główny sponsor Pan Jan Bogdański ufundował nagrodę dla laureata w postaci telewizora. Uroczystości jubileuszowe zakończyła wspólna zabawa taneczna.

I. Ruśniak

Fot. Jerzy Cebula, Archiwum klubu

„Skalnik” 40 lat temu...

Julian Poremba w towarzystwie obecnych prezesów klubu

... i obecna drużyna „Skalnika”

Ćwierć wieku śpiewają i tańczą „Mszalniczanie”

Uroczysty przebieg miały obchody 25 lecia istnienia i działalności Zespołu Regionalnego „Mszalniczanie”. Jubileusz stał się okazją do przypomnienia historii i dokonań najstarszego tego typu zespołu w naszej gminie. Całość rozpoczęła się uroczystą Mszą Św. w intencji zespołu w Kościele parafialnym w Mystkowie. Następna część uroczystości odbywała się w Świetlicy Wiejskiej w Mszalnicy. Po krótkim koncercie kapeli i powitaniu gości odbył się jubileuszowy koncert. Zespół przedstawił „Oczepiny”, - program nagrodzony rok temu Złotym Sercem Żywieckim na Festiwalu Górali Polskich.

- „Na tym jubileuszu pokazujemy kolejny fragment mszalnickiego wesela – powiedział Stanisław Kunicki, autor programu i Kierownik Artystyczny zespołu – zatem już nie dużo nam zostało do dopełnienia całości wesela”. Oczywiście jubileuszowy koncert został nagrodzony rzesistymi brawami zgromadzonej w sali publiczności i zaproszonych gości.

W uznaniu niekwestionowanych zasług „Mszalniczanie” otrzymali Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, którą wręczył Wójt Gminy Kazimierz Siedlarz. Gospodarz Gminy ufundował także nagrodę dla zespołu oraz Nagrodę Specjalną dla Stanisława Kunickiego – założyciela i długoletniego kierownika tego zespołu. Dorobek zespołu z Mszalnicy został także nagrodzony przez Starostę Nowosądeckiego, reprezentowanego przez Marię Ruśniak – radną powiatową. Starostwo przyznało także odznakę „Srebrne Jabłko Sądeckie” dla Ireny Kunickiej, Danuty Marszałek, Czesława Majewskiego i Kazimierza Ogorzałka. Stowarzyszenie Lachów Sądeckich przyznało dla zespołu z Mszalnicy „Złote Serce Lachowskie” (po raz drugi). Takie same trofea otrzymali Irena i Stanisław Kunicki oraz Anna i Bogdan Jelitowie. Dużo ciepła i przyjaźni dla tancerzy z Mszalnicy wyraziła delegacja duńskiego zespołu DGI Himmerland, która przejechała specjalnie na tę okazję.

Z gratulacjami i życzeniami przybyli także: Antoni Malczak Dyrektor MCK „Sokół” w Nowym Sączu, Przewodniczący Rady Gminy w Kamionce Wielkiej Benedykt Poręba oraz przedstawiciele zespołów: „Nawojowiacy”, „Mały Skalnik”, „Skalnik”, „Mali Mystkowie” i „Kamionczanki”. Z okazji jubileuszu Gminny Ośrodek Kultury w Kamionce Wielkiej wydał kolorowy folder „Mszalniczanie”, który wręczył zespołowi Dyrektor GOK Kazimierz Ogorzałek. Z okazji jubileuszu „Mszalniczanie” został przyznany order Brązowy Krzyż Zasługi dla Ewy Kruczek, jednej z najstarszych członkiń zespołu, który zostanie wręczony jej w terminie późniejszym.

Długa jest historia zespołu – jubilat, którą pomijamy z uwagi na jej publikację we wcześniejszych wydaniach „Gminnych Wieści”. W tej relacji warto jedynie dodać, że ogrom sukcesów „Mszalniczanie” najlepiej ilustrują liczne pamiątki zgromadzone na ścianach sali prób w Mszalnicy.

Za życzenia i wszelkie miłe słowa, jakie padły pod adresem zespołu podczas jubileuszowej uroczystości dziękowali Kierownik zespołu Czesław Majewski oraz Kierownik Artystyczny Stanisław Kunicki.

Kazimierz Ogorzałek
Fot. P.Marszałek

Opr. graficzne K. Ogorzałek

GMINNE WIEŚCI

Kwartalnik Społeczno-Kulturalny Gminy Kamionka Wielka
Redakcja, skład i łamanie: Zespół GOK, tel/fax 0-18) 445-60-29
Wydawca: Gminny Ośrodek Kultury w Kamionce Wielkiej
Adres redakcji: 33-334 Kamionka Wielka, powiat nowosądecki,
www.kamionka.iap.pl e-mail: gok@adres.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych tekstów, korekty i zmiany tytułów.
Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń a anonimów nie drukujemy.